

Հովհաննես Թումանյան

Երգչին

Ապա այն երգն ասա՛, երգիչ,
Որ հեծեժանք է միայլար,
Այն սրտատանջ և մորմոքիչ
Երգը երգիր ինձ համար:

Միրտս լիքն է լուռ վշտերով,
Շո՛ւտ, այն տխուր երգն հնչիր,
Եվ քո երգի նուրբ ձայներով
Արցունքներըս դուրս կանչիր:

Շատ թաքցրի սրտիս միջին

Ջգայագուրկ մարդկանցից,
Այժմ ուզում եմ քո առաջին
Ողջ դատարկել իմ սրտից:

Դե շո՛ւտ արա, որ ինչպես թույն
Ինձ չըտանջեն հավիտյան,

Երգի՛ր, երգիչ, և նրանք իսկույն
Իմ աչքերում կերևան:

